

Μαρτύρια κατά τῶν χριστιανῶν

Ἡ Ἐκκλησία αἰεὶ (πάντοτε) διώκεται. Οἱ χριστιανοί, κατά τὸ λόγο τοῦ Κυρίου μας, θὰ εἶναι «μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά Του» (Ματθ. ι' 22). Οἱ ἀπηνεῖς **διωγμοί** τῶν πρώτων αἰῶνων ἀναβίωσαν καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς **Τουρκοκρατίας** καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἄγριας **κομμουνιστοκρατίας** στὶς χώρες τοῦ Ἀνατολικοῦ «μπλόκ».

Ἀναβιώνονται καὶ σήμερα, μέ δράστες τοὺς **φανατικούς ἰσλαμιστές**. Κάθε τόσο τρομοκράτες («τζιχαντιστές») ὀργανώνουν ἐπιθέσεις κατὰ χριστιανικῶν στόχων. Ἡ συλλαμβάνουν χριστιανούς καὶ τοὺς ἀποκεφαλίζουν ἢ ὡς ὀμάδες θανάτου ἐξορμοῦν σέ χριστιανικούς ναούς, ἐν ὥρᾳ θείας Λειτουργίας.

● Δέν ἔχει σημασία ἂν οἱ διωκόμενοι καὶ φονεόμενοι εἶναι Κόπτες ἢ Παπικοί ἢ Ὁρθόδοξοι. Γιά τοὺς τρομοκράτες ἰσλαμιστές οἱ διαφορές αὐτές δέν λένε τίποτε. Αὐτοὶ εἶνα θέλουν: Νά ἐξοντώσουν τοὺς **χριστιανούς** καὶ τὸν **Χριστιανισμό**.

● Ὅταν χριστιανοὶ ὀδηγοῦνται στό μαρτύριο, μόνο σκληροὶ θρησκευτικοὶ φαρισαῖοι μποροῦν νά παραμένουν ἀπαθεῖς, ἐπειδὴ τάχα οἱ θυσιαζόμενοι γιά τὸν Ἰησοῦ Χριστό δέν εἶναι... ὀρθόδοξοι!

Μακάρι ὅλοι οἱ χριστιανοὶ νά ἦσαν ὀρθόδοξοι! Ἄλλ' ὅταν ὀμολογώντας κάποιος Χριστόν χύνουν τὸ αἷμα τους, ποιά σημασία ἔχει τὸ ὅτι γεννήθηκαν π.χ. κόπτες; Τὸ **χάρισμα**, πού ἔχουν ὠρισμένοι ἀπὸ αὐτούς, δηλαδή «τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχειν» (Φιλιπ. α' 29), εἶναι χάρισμα μαρτυρίου. Καὶ τὸ **μαρτύριο** εἶναι τὸ **εἰσιτήριο** γιά τὴν ἐπουράνια βασιλεία.

● Οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τῶν ἰσλαμιστῶν σέ λατρευτικούς χώρους γίνονται σέ ναοὺς Κοπτῶν.

● Τὸν παρελθόντα Δεκέμβριο μπῆκαν στὸν Καθεδρικό Ναό τῶν Κοπτῶν στό Κάιρο καὶ σκόρπισαν τὸ θάνατο. 25 χριστιανοὶ ἐκκλησιαζόμενοι σκοτώθηκαν ψάλλοντας ὕμνους στὸν Τριαδικό Θεό. Διπλάσιοι οἱ βαρεῖα τραυματισμένοι.

● Τὴν Κυριακή τῶν Βαΐων, 9 Ἀπριλίου 2017, ὄρμησαν οἱ τρομοκράτες σέ Ναό στὴν πόλι Τάντα στό Δέλτα τοῦ Νείλου. Θύματα 21 νεκροὶ καὶ 50 τραυματίες.

● Καὶ **Ὁρθόδοξοι** λατρευτικοὶ τόποι γίνονται στόχοι τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων. Εὐθύς μετὰ τὸ Πάσχα ἔγινε ἐπίθεση σέ φρουροὺς τῆς ἱ. Μονῆς **Ἁγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ**. Ἄλλὰ τὰ περισσότερα δεινὰ ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθοδόξων τὰ ὑφίσταται τὸ Πατριαρχεῖο **Ἀντιοχείας**.

● Ἐμεῖς ἐδῶ, οἱ λεγόμενοι Ὁρθόδοξοι, ζοῦμε ἀκόμα τὸν **ἀκίνδυνο Χριστιανισμό**. Μέ ἓνα εἶδος θρησκευτικοῦ ναρκισσισμοῦ κρατᾶμε τὰ βᾶγια ἢ ἄλλα θρησκευτικὰ σύμβολα. Ζοῦμε σχετικά μέ ἀνέσεις καὶ καλοπέρασι. Καὶ ἀποδιώχνουμε τὸ ἐνδεχόμενο ἐνός διωγμοῦ.

Θά κρατήση πολὺ ἀκόμα ἢ εἰδυλλιακὴ κατάσταση; Μήπως ὀφείλουμε νά ἐτοιμάζουμε τὸν ἑαυτό μας γιά «πειρασμόν» (Σοφ. Σειρ. β' 1), γιά δοκιμασία, γιά διωγμό, γιά μαρτύριο;

● Βεβαίως ὀφείλουμε νά προσευχώμασθε «*ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου*». Καὶ βεβαίως ὀφείλουν ὅλα τὰ λεγόμενα χριστιανικά κράτη νά ἐμποδίσουν τὴν ἐξάπλωσι τῆς κάθε εἰδους **τρομοκρατίας**.

Αὐτὰ ὅμως δέν μᾶς ἐμποδίζουν νά συμπαραστεκόμασθε στοὺς χριστιανούς πού βασανίζονται καὶ νά θαυμάζουμε τὴν πίστι καὶ τὸ χάρισμά τους.